

Иван Вазов

Пролет

Настана пролет, цветя цъфнаха,
сдоби природа свой вид благат;
все младо, ново, въздухът дъха
на аромат.

В полянка злачна си стадо будно
пасе, играе; поток шумти
и теменуга мирише чудно
и си цъфти.

Веч няма бури, ни аквилони,
в син шир небето се хубавей
и славей пее в зелени клони,
зефирът вей.

Дървета росни с бял цвят покрити
и тих ветрец, кат завей едвам,
земя с бисе'ри и с маргарити
той ръси там.

Врабчета църкат, цветя миришат,
светът е весел и млад, и нов,
за радост жъдни сърца въздишат
и за любов?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8446>]